

PETRAS ZABITIS. Ištrauka iš autobiografijos

Gimęs Plungės rajone, Platelių parapijoje, Plokščių kaime 1947 m. Tėvai Emilija Mikutaitė ir Jonas Zabitis. Vienuolikos vaikų šeimoje esu jauniausias vaikas.

1949 m. gegužės 4 d. mano tėvas su sūnum Vytautu važiavo į Platelius pakeliui juos miške sribai paspendė pasalą ir nužudė, o kūnus paslėptus miške rado tik už metų laiko. Šią mūsų šeimos tragišką istoriją aprašiau novelių knygelėje, „Brolių teismas“.

1957 m. į tremtinių ūkį atėjęs sribas už tai, kad veršiukas įbėgo į jo gamyklą, mane mušė, spardė norėdamas užmušti, po ko aš likau aklas ir apie šią gaudžią istoriją parašiau knygelėje „Nelaiminga aklo Petriuko vaikystė ir net prieš 25 metus rankraštį įteikiau Vyrio leidyklai, knygelė nėra išleista iki šios dienos. Praeitą vasara „Patria“ savanorė rankraštį įvedė į kompiuterį.

Du skyrius baigiau Babrungėnuose Grigaičių pradinėje mokykloje. Silpnstant regėjimui ir ilgų gydymo metų 1959 m. mokiausi Kauno aklųjų mokyklos internate.

Vidurinę pabaigiau Klaipėdos jaunimo vidurinėje mokykloje.

Esu nuo 1964 m. aklųjų ir silpnaregių sąjungos barys.

1968 metais su Valauskaite Biruta sukūriau šeimą. Išsauginome du sūnus Mindaugą, Svajūną ir dukrą Liną. Vaikams nuo pat vaikystės skiepijom meilę savo kraštui, propogavom katalikiškas vertybes, ugdėm patriotizmą ir meilę tėvynei, savo kalbai, kultūrai ir menui.

1989 metais įstojau į Klaipėdos sąjūdžio iniciatyvinę grupę Nr.3, ir šių dienų esu aktyvus sąjūdžio dalyvis, mano visa šeima yra aktyvi Sąjūdžio rėmėja, Baltijos kelio dalyvė, o į dar tik atsikuriančią krašto apsaugą Klaipėdoje nukreipėme savo vyresnį sūnų Svajūną.

1971m. su žmona Birute įstojom į Šiaulių pedagoginį institutą, įsigijom tifo pedagogo specialybę ir net 25 m. išdirbome Klaipėdos aklųjų mokykloje mokytojais.

Su atgimstančia Lietuva atgimė ir mano kūryba, pradėjau labai rimtai žiūrėti į rašymą. 1992 metais Vilniaus aklųjų biblioteka išleido Brailio raštu „Kelionė pas daktarą“, 1993 metais Klaipėdos leidybinis fondas išleido „Aklieji muzikantai“. Nežinia dėl kokių priežasčių mano kūryba Lietuvoje buvo blokuojama ir ji daugiau buvo spausdinama užsienyje JAV, Anglijoje, Kanadoje. Labai daug mano kūrybos yra išspaudinęs Pasaulio lietuvių žurnalas „ŠALTINIS“ ir daugelyje kitur.

1993 m. Vilniaus radijas organizavo rašančių invalidų ir negalios ištiktų žmonių literatūrinį konkursą, kuriame dalyvavau iš aš su savo novelemis tapau lauretu ir prizinę vietą.

1999 metais įkūriau Neregių literatų klubą, o atsiradus ir daugiau bendraminčių turinčių negalią mūsų organizacija prasiplėtė ir pavadinimą pakeitėme į „Lietuvos su negalia rašytojų klubas“, šis klubas 2005 m. išleido mano knygelę „Be spindulėlio ir šviesos.“

Nuo 2006 m. esu Lietuvos nepriklausomų rašytojų sąjungos narys.

2012 m. man buvo suteiktas nukentėjusio statusas ir šiais metais įstojau į Šv. Kazimiero ordiną į antrą pakopą.